Ἔτος Ε'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου Παρασκευῇ 1903 Ἀριθ. 235

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . Δρ. χρ 10

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*μετεβλήθη ἡ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ῥωσικὴ πολιτική;*) — Ἠπειρωτικαὶ εἰδήσεις (*εἰσβολὴ Βουλγάρων εἰς τὴν Ἤπειρον*). — Βουλγάρου ἀπολογία (*βουλγαρικῶν ψευδολογιῶν ἀναίρεσις*). — Καιρὸς νὰ ἀνανήψωμεν (*συμβουλαὶ Ἕλληνος ἐν Βουλγαρίᾳ διατρίβοντος*). — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Μακεδονία (*κραυγαὶ ὀδύνης ἐκ Μακεδονίας*).—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐπιφυλλὶς (*περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Γ. Χατζηδάκι, καθηγητοῦ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1903.

Ἡ νέα ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως, ὡς αὕτη ἀναγράφεται ἐν ὁμοφωνίᾳ εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, παρήγαγεν ἐν παντὶ τῷ ἑλληνικῷ τὴν κατάπληξιν.

Τὸ πρῶτον νῦν ἀπὸ τοῦ ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου ἀκούεται ἐκ Ῥωσίας συμπαθὴς πρὸς τοὺς Ἕλληνας φωνή· τὸ πρῶτον νῦν ἡ ῥωσικὴ διπλωματία τάσσει ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῆς παραλλήλους τοὺς Ἕλληνας πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ ἀνακηρύσσει αὐτοὺς ἐξ ἴσου προσφιλεῖς πρὸς πάντας τοὺς νοτίους Σλάβους ἐν ὀνόματι τῆς ὀρθοδοξίας.

Ἐν ὀνόματι τῆς ὀρθοδοξίας ταύτης πόσα κατὰ τῶν Ἑλλήνων, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους αὐτῶν, δὲν διεπράχθησαν ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας, τί δὲ παρελείφθη καὶ ποῦ τὸ τεῖχον πρὸς ἐξαφάνισιν, πρὸς μείωσιν τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἀνατολῇ, ὅπερ δὲν διεπράχθη ἐν ταύτῃ ὑπὸ τῶν δύο ἐπισημοτάτων καὶ ἐπισημότατα χειραγωγουμένων σωματείων, τῆς *Παλαιστινείου Ἑταιρείας καὶ τῆς Ἀγαθοεργοῦ Σλαυϊκῆς Ἑταιρείας*, τί παρελείφθη ἐν τῇ ῥωσικῇ δημοσιογραφίᾳ, τῇ τε πολιτικῇ καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ, τὸ συντελοῦν εἰς τὴν δυσφήμισιν τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ κλήρου αὐτῆς καὶ τί δὲν ἐτέθη εἰς χρῆσιν, ὅπως καταρραδιουργηθῇ ἡ ἐκκλησία αὕτη καὶ ἐκπέσῃ τοῦ ἀξιώματος, ὅπερ ἀπ' αἰώνων εἶχεν, ὅπως σπαρῇ ἡ διχόνοια ἀνὰ μέσον αὐτῆς καὶ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, μάλιστα δ' ἂν τοῦτο ἦτο ἀλλόφωνον;

Καὶ ὅλα ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας διεπράττοντο. Αἱ χεῖρες τῶν Ἑλλήνων, αἵτινες ἐκράτησαν τοσοῦτον ὑψηλὰ καὶ τοσοῦτον τετιμημένην τὴν ὀρθοδοξίαν ταύτην, ἐκρίνοντο νῦν ἀνίσχυροι ἐν Ῥωσίᾳ, ἵνα μὴ πέσῃ δὲ καὶ συντριβῇ ἡ ὀρθοδοξία αὕτη σκόπιμον ὑπελήφθη νὰ ἁρπαγῇ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἡ ὀρθοδοξία ποῦ μὲν διὰ δόλου καὶ σκευωριῶν, ὡς ἐν Ἀντιοχείᾳ κατωρθώθη καὶ ὡς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπιδιώκεται, ποῦ δὲ διὰ τῆς βίας, οἵα χαρακτηρίζει τὴν ὅλην κατὰ ῥωσικὴν ἔμπνευσιν φυλετικὴν κίνησιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν Ῥώσων ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, τὸν ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον καὶ τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἐν ᾗ τελικῶς κατωπτρίσθησαν τὰ ἀμετάκλητα βουλεύματα τῆς ῥωσικῆς διπλωματίας περὶ τῆς τύχης τῶν χωρῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου.

Πῶς ἄρα νὰ μὴ καταπλαγῶμεν μανθάνοντες νῦν παρ' αὐτῆς τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως, ὅτι ὑπάρχουσιν «ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἄλλοι χριστιανικοὶ πληθυσμοὶ ἐξ ἴσου προσφιλεῖς εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ῥωσίαν» καὶ ὅτι δὲν θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως ἀνεκτὴ ἡ ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων ἐπιδιωκομένη τροποποίησις τῆς διοικήσεως τῶν μακεδονικῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἄλλων ἐκείνων ἐξ ἴσου προσφιλῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας;

Ἀράγε ἄλλος ἄνεμος πνέει νῦν ἐν ταῖς ὑψηλαῖς σφαίραις τῆς ῥωσικῆς διπλωματίας, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἡ κολοσσιαία αὕτη μεταβολὴ καὶ νὰ γεννηθῇ ἐν αὐταῖς ἢ τὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου ἢ ἡ πίστις, ὅτι ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ἐκείνῃ, ἥτις ὁλόκληρος παρεδίδετο εἰς τὴν βουλγαρικὴν παγκυριαρχίαν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι πληθυσμοὶ νῦν τὸ πρῶτον ἀποκαλυπτόμενοι, καὶ ὅτι ἀναγνωρίζεται τὸ λάθος ἐκεῖνο καὶ ὁμολογεῖται σήμερον, ὅτι δὲν πρέπει οὐχὶ μόνον νὰ μὴ δοθῇ ἡ Μακεδονία ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Βουλγάρους, ἀλλὰ οὐδὲ τροποποίησις ἁπλῶς τῆς διοικήσεως αὐτῆς νὰ γίνῃ, ἥτις θὰ ἐζημίου τοὺς ἄλλους χριστιανικοὺς πληθυσμούς; Ἀρά γε τὸ κράτος τῶν Ποπεδονότσεφ καὶ Ἰγνάτιεφ ἐν τῇ ῥωσικῇ πολιτικῇ ἐμειώθη τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἀποκηρύττηται ἀναφανδὸν καὶ ἐπισημότατα τὸ ἔργον ἐκεῖνο, ὑπὲρ οὗ ἐπιχειρήθη φονικώτατος καὶ δαπανηρότατος πόλεμος, τὴν συνθήκην λέγομεν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου;

Εἰς τὰ χείλη ἡμῶν καὶ ἀκόντων ἀνέρχεται ἡ παροιμιακὴ καταστᾶσα φρᾶσις τοῦ Λατίνου ποιητοῦ περὶ τῶν Δαναῶν, διότι, φαίνεται, ὅτι ἡ διπλωματία καὶ ἐπὶ τῶν προομηρικῶν ἔτι χρόνων ἦτο ὁμοία πρὸς τὴν ἀπωτάτην τῆς σήμερον ἐγγονήν της, δολία δῆλον ὅτι, κρυψίνους, στρεψόδικος, κακόβουλος, ἀπάνθρωπος, ἄλλα κατὰ φρένα μερμηρίζουσα καὶ ἄλλα λέγουσα καὶ πράττουσα, λησμονοῦσα τὰ ἐκ φιλανθρωπίας δάκρυά της καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀδικίας συγκινήσεις της μεθ' ὅσης ταχύτητος οἱ ἀπὸ τῆς σκηνῆς εἰς τὰ παρασκήνια ἀποσυρόμενοι ὑποκριταὶ τοῦ θεάτρου.

Ὁπότερον τούτων σημβαίνει; Εἶναι εἰλικρινὴς ἡ μεταβολὴ ἢ ψευδής; Μὴ ἡ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ ἀνακοινώσει ἀπροκάλυπτος ἀποδοκιμασία τῶν κακουργιῶν τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων σχετίζεται πρὸς τὴν πρόωρον καὶ ἀπερίσκεπτον φιλανθρωπικὴν ἔξαψιν τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων καὶ μὴ τὸ δεύτερον ἤδη ἡ ῥωσικὴ διπλωματία παραδίδει τοὺς προσφιλεστάτους Βουλγάρους εἰς τὴν προστασίαν τῶν Ἄγγλων περιοριζομένη εἰς τὴν ἀδάπανον ἐκείνην καὶ ἐντελῶς ἀκίνδυνον διὰ τοὺς πελάτας αὐτῆς ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν, δι' ἧς τοσοῦτον θαυμασίως ἐπέτυχε τὴν συντέλεσιν σημαντικοῦ μέρους τῶν σκοπῶν τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου;

Ὅλα τὰ παράδοξα εἶναι πιθανὰ ἐν τῇ διπλωματίᾳ, ἀπίθανον δὲ δὲν εἶναι ἐπίσης, ὅτι κατίσχυσαν νῦν παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Τσάρῳ, *οὗ αἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἰλικρινεῖς συμπάθειαι εἶναι κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως μεμαρτυρημέναι*, σύμβουλοι ἠθικώτεροι τῶν πανσλαβιστῶν καὶ ὀρθοδοξότεροι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τῇ ἱερᾷ τῆς Ῥωσίας συνόδῳ.

Ἀλλ' ὁποῖον ἐκ πάντων τούτων συμβαίνει, ὁ προσεχὴς χρόνος θὰ δείξῃ. Ὁμως μέχρι τότε ὀφείλομεν οἱ Ἕλληνες νὰ ἀναμείνωμεν ἄνευ τῆς ἀκρίτου ἐκείνης καὶ ῥαγδαίας μετακυλινδήσεως, ἥτις προκαλεῖ ἀλογίστους διθυράμβους καὶ προώρους καὶ ἥτις ἐκθέτει τὴν πολιτείαν τοῦ βασιλείου ὡς ἀνερμάτιστον καὶ ἄφρονα, γνώμονα ἀμετάθετον τῆς πορείας ἡμῶν ἔχοντες τὴν πίστιν ἐπὶ τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ τὴν ἀναλλοίωτον συνείδησιν, ὅτι οὐδένα ἀδικοῦντες πάντως θὰ κατισχύσωμεν, καὶ ἀσάλευτον ὁδηγὸν προτάσσοντες τὴν ἡμετέραν περὶ τῶν ἡμετέρων δικαίων πρόνοιαν καὶ σωφροσύνην καλῶς εἰδότες, ὅτι τοὺς μωροὺς οὐδὲ ἡ ἐπαιτεία σώζει.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰσβολὴ Βουλγάρων εἰς τὴν Ἤπειρον. — Τίνες οἱ λόγοι τοῦ ἐγχειρήματος. — Καταπτόησις τῶν Ἀλβανῶν βέηδων. — Καταδίωξις αὐτῶν. — Ἡ εἰσπραξις τῶν προαιρετικῶν ἐράνων.

Ἐπιστέλλεται ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ 15 Σεμπτεμβρίου 1903.

Εἴδησις κατ' ἀρχὰς φανεῖσα ἀπίθανος, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων βεβαιωθεῖσα συνετάραξε κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ὁλόκληρον τὴν Ἤπειρον. Τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ τας 2 1/2 ὥρας τῆς πρωΐας τουρκιστὶ συμμορία ἀποτελουμένη ἐξ 150 καὶ πλέον ἀνταρτῶν Βουλγάρων εἰσήλασε εἰς τὸ παρὰ τὴν Κόνιτσαν χριστιανικὸν χωρίον Δένισκον. Οἱ κάτοικοι ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τῶν ἀπροσδοκήτων τούτων *ξένων* κατεπτοήθησαν καὶ ἔσπευσαν νὰ κρυβῶσιν· ὁ δὲ ἐκεῖ πλησίον που διαμένων μουλιαζίμ ς τῆς χωροφυλακῆς μετὰ 10 χωροφυλάκων κατιδὼν τὸ μάταιον πασης ἀντιστάσεως ἀπέναντι ἐχθροῦ τόσον κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχοντος ἐθεώρησε φρονιμώτερον νὰ ζητήτῃ κρησφύγετόν τι. Οἱ λησταντάρται προσκαλέσαντες τὸν μουχτάρην τοῦ χωρίου ἐζήτησαν ν' ἀγοράσωσι 400 ὀκάδας ἄρτου, 400 πακέτα καπνοῦ, 50 κριοὺς καὶ ἄλλα ἀντικείμενα χειμερινῆς χρήσεως· ἐπλήρωσαν δὲ τὰ πάντα τοῖς μετρητοῖς. Διαμείναντες ἐκεῖ μέχρι τῆς 10 μ. μ. ὥρας τουρκιστὶ ἀνεχώρησαν. Τὴν ἐπιοῦσαν δὲ εἰσβαλόντες εἰς τὴν παρακειμένην ἐπαρχίαν Κολώνιας κατέκαυσαν τὰ μουσουλμανικὰ Ἀλβανικὰ χωρία Νεροσλάβιτσα Τούκουλι καὶ ἓν ἄλλο. Κατόπιν δὲ ἐστράφησαν πρὸς τὰ μέρη τῆς Καστορίας, ὁπόθεν εἶχον ἐκδιωχθῆ καθ' ἃ φαίνεται μετὰ τὰς λαβούσας ἐκεῖ χώραν συμπλοκάς. Ὁ Βαλῆς Ἰωαννίνων συνεπείᾳ τηλεγραφήματος τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Καστορίας ἀπέστειλε πρὸς καταδίωξιν τῶν κακούργων ἕνα λόχον στρατιωτῶν καὶ δύο ὀρεινὰ πυροβόλα. Λεπτομέρειαι περὶ τῆς περαιτέρω καταδιώξεως αὐτῶν ἀγνοοῦνται. Λέγεται ὅτι οἱ μπέηδες Λιασκοβίκου καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ τὸ θέατρον τῶν Βουλγαρικῶν κακουργιῶν μερῶν φοβούμενοι ἄλλας ἐπιδρομὰς ἐκείνων ἀπέστειλαν τὰ ποίμνια αὐτῶν εἰς τὰ ἐνδότερα. Περὶ τῆς ἐμφανίσεως ταύτης τῶν τεράτων ἐν τῷ Ἀλβανικῷ διαμερίσματι Κολώνιας τῷ ὑπὸ Μουσουλμάνων μόνον κατῳκημένῳ ἡ πιθανωτέρα γνώμη εἶναι ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐπὶ σκοπῷ καταπτοήσεως τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἐκδικήσεως κατ' αὐτῶν.

Ἐν Ἰωαννίνοις συνέστη πολυμελὴς ἐπιτροπὴ διαταγῇ τοῦ Βαλῆ, ἐκ Τούρκων Χριστιανῶν καὶ Ἑβραίων, ὅπως ἐπιβάλῃ καὶ εἰσπράξῃ τὰ ἀναγκαιοῦντα ποσὰ δι' ἐράνων διὸ τοὺς χειμερινοὺς μανδύας τοῦ στρατοῦ καὶ ἄλλα αὐτῷ ἀναγκαιοῦντα εἴδη.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*ἔλθετε καὶ ἴδετε*» ἐλάβομεν περίεργον τὴν αὐθάδειαν καὶ ἄξιον μελέτης ἔγγραφον ἐκ Μοναστηρίου φέρον ἀντὶ ὑπογραφῆς τὰς λέξεις «Ἑλληνόβλαχος Μακεδών».

Ἑλληνόβλαχος βεβαίως δὲν εἶναι, διότι οἱ εἰς τὴν τετιμημένην ταύτην ταξιν τῶν Μακεδόνων ἀνήκοντες δὲν θὰ συνετάσσοντο, ὡς συντάσσεται ὁ γράφων, πρὸς τοὺς ἀνάνδρους ἐπιδρομεῖς, οὐδὲ θὰ ἐπεδοκίμαζε τὸ ἄκοπον, ἀλλὰ καὶ βδελυρὸν ἔργον τῶν στιφῶν, ἅτινα ἐκ Βουλγαρίας ὁρμώμενα καὶ εἰς τὰ χείλη τὴν ἐλευθερίαν φέροντα κατήσχυνον τῆς σεμνῆς θεᾶς τὸ ὄνομα διὰ πράξεων, εἰς ἃς οὐδεὶς ποτε λαὸς τυραννούμενος κατέφυγεν, ἵνα ἀποσείσῃ τὴν τυραννίαν.

Τοῦ γράφοντος τὰ νεῦρα ἐτάραξαν τὸ μὲν ἡ πρὸς τὰς Δυνάμεις διακοίνωσις τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως, δι' ἧς κατέστησε γνωστὰ τὰ διαπραχθέντα ὄργια ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Μακεδονίας, τὸ δὲ τὸ ψήφισμα τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Μακεδόνων διαμαρτυρηθέντων διὰ τὸ χυνόμενον αἷμα τῶν κατὰ χιλιάδας κατακρεουργουμένων ἀόπλων ἀδελφῶν ἡμῶν, διὰ τὰς λεηλασίας, δηώσεις, καὶ τοὺς ἐμπρησμοὺς τῶν χωρίων αὐτῶν ὑπὸ τῶν λησταντάρτων τῆς Βουλγαρίας.

«Οὐδὲν τούτων ψευδέστερον ἅμα καὶ ἀδικώτερον, λέγομεν ἡμεῖς οἱ αὐτόπται μάρτυρες καὶ οἱ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀντιλαμβανόμενοι καὶ γνωρίζοντες τὰ πράγματα», λέγει ὁ ἐπιστολογράφος.

«Ἔλθετε καὶ ἴδετε» ἀναφωνεῖ περαιτέρω, «ὅτι τὸ Κρουσόβον δὲν ἐβομβάρδισαν Βούλγαροι ἀνάρται, ἀλλ' αὐτοκρατορικὸς στρατός, εἰς οὗ τὴν προστασίαν ἀνέθηκεν ἡ Ἑλλὰς τῶν ὁμοφύλων της τὴν τύχην!». Καὶ ἀπαριθμεῖ εἶτα τοὺς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένους ἐμπρησμοὺς ἑκατὸν δέκα χωρίων ἐν μόνῃ τῇ ἐπαρχίᾳ Καστορίας, τὰς βεβηλώσεις ναῶν, τὰς ἀτιμώσεις γυναικῶν, τοὺς ἀγρίους φόνους χριστιανῶν ἀνεξαρτήτως φυλῆς. Θίγων δὲ τὸ ζήτημα τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων διαπραχθέντων φόνων ὑπερασπίζεται αὐτοὺς διὰ τῶν ἑξῆς: «Ναί, ἀπαντῶ, καὶ αὐτοὶ ἐφόνευσάν τινας. Ἀλλ' ἐφόνευσαν τόσους μόνον καὶ ἐκείνους μόνον, τοὺς ὁποίους εἶχον δίκαιον καὶ ἔπρεπε νὰ φονεύσωσι, διότι ὁ νόμος τοῦ Κομιτάτου καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως κατεδίκαζεν αὐτοὺς εἰς τὸν διὰ σφαίρας πυροβόλου ἢ εἰς τὸν διὰ μαχαίρας θάνατον. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ καὶ ἐφεξῆς θέλουσι πράξει εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἀπεδείχθησαν καὶ ἀποδειχθήσονται ἢ ἐπίορκοι ἢ προδόται. Ἕκαστον σωματεῖον ἔχει τὸν κανονισμόν του καὶ ἑκάστη ἐπανάστασις ἔχει τὸν νόμον της. Διὰ τοῦτο δὲ δὲν δικαιούμεθα νὰ κατακρίνωμεν τοὺς ἐπαναστάτας φονεύοντας κατὰ τὸν νόμον τοὺς ἐπιόρκους καὶ τοὺς προδότας, ὡς δὲν δυνάμεθα νὰ κατακρίνωμεν τοῦ Παυσανίου τὴν μητέρα πρώτην βαλοῦσαν τὸν λίθον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ἀσύλου τοῦ υἱοῦ της.

»Ἀλλ' ἀράγε ἐρωτήσατέ ποτε νὰ μάθητε τί ζητοῦσιν οἱ Βούλγαροι ἐπαναστάται;

»Ἐπὶ 23 ἡμέρας διετελέσαμεν ἀνεξάρτητοι μὲν ἀπὸ τῆς τουρκικῆς δυναστείας καὶ διοικήσεως, ὑποκείμενοι δὲ ὑπο τὸ κράτος τῆς ἐπαναστάσεως. Τοτε λοιπὸν ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν τοὺς ἐπαναστάτας καὶ νὰ συναναστραφῶμεν πρὸς τοὺς ὁπλαρχηγούς των καὶ πρὸς τοὺς ὁπλοφοροῦντας διδασκάλους διαφόρων χωρίων καὶ κωμοπόλεων. Οὗτοι πάντες μιᾷ φωνῇ καὶ ἑνὶ στόματι ἔν τε δημοσίαις καὶ ἐν ἰδιωτικαῖς διαλέξεσι μᾶς διεβεβαίωσαν μεθ' ὅρκου, ὅτι δὲν ζητοῦσιν, ὄχι, οὔτε Βουλγαρικὴν οὔτε Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ ζητοῦσι μίαν Μακεδονίαν αὐτονομουμένην καὶ διοικουμένην διὰ τῆς Μακεδονίας, τούτέστι νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ Βουλῇ πάντα αὐτῆς τὰ ἔθνη, καὶ Βούλγαροι, καὶ Ἕλληνες, καὶ Τοῦρκοι, καὶ Βλάχοι, καὶ Ἀλβανοί, καὶ, κατὰ τοὺς νόμους αὐτῆς, νὰ μᾶς διοικήσῃ εἰς ἡγεμὼν, ὡς ἐν Σάμῳ καὶ ἐν Κρήτῃ, ἀδιάφορον ποῖος θὰ εἶναι οὗτος, εἴτε Ἕλλην, εἴτε Δανός, εἴτε Ὁλλανδός, εἴτε Γερμανός, εἴτε διάβολος. Μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ὁ ἀπταίστως τὴν ἑλληνικὴν ὁμιλῶν Τσακαλάρωφ βαρυστενάξας μοὶ εἶπεν. «Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν καὶ οἱ Ἕλληνες ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἥτις ταχύτερον τότε θὰ ἐπετύγχανε τοῦ σκοποῦ, πλὴν δυστυχῶς οἱ Ἕλληνες κοιμῶνται ἀκόμη. Ἔστω ὅμως! Καὶ μόνοι μας θὰ κάμωμεν τὸ καθῆκόν μας, θὰ πολεμήσωμεν ἕως τὸν ἕνα καὶ θὰ κρατήσωμεν τὴν ἐπανάστασιν 2, 3, 5, 10 ἔτη, ἄχρις οὗ ἡ Εὐρώπη ἐκοῦσα ἄκουσα μᾶς δώσῃ τὴν αὐτονομίαν!!».

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύψωμεν, ὅτι ἡ ἀπολογία αὕτη εἶναι μετὰ σατανικῆς δεξιότητος γεγραμμένη καὶ δι' αὐτὸ ἔχομεν καθῆκον νὰ ἀναιρέσωμεν τὸ ψευδολόγον σύρραμμα, διότι οὐχὶ ὀλίγοι τῶν εὐπιστοτέρων ὁμογενῶν ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ πλανῶνται ἐκ τοιούτων ἐπιβουλοτάτων εἰσηγήσεων.

Ὁ συντάκτης τοῦ συρράμματος τούτου δὲν εἶναι, ἀλλ' ὑποκρίνεται τὸν ἠλίθιον. Ἐπιτίθεται κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἡμῶν ἐπιρριπτόντων δῆθεν τὰ κακουργήματα τῶν Τούρκων εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ ἀναπτύσσει ὅλην τὴν εὐγλωττίαν του, ἵνα πείσῃ ἡμᾶς, ὅτι τὰς φρικαλεότητας τοῦ Κρουσόβου οὐχὶ οἱ Βούλγαροι, ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι διέπραξαν. Ἀλλὰ τίς τῶν Ἑλλήνων ἠθώωσε τοὺς Τούρκους διὰ τὰς βαρβαρότητάς των; Τίς εἶπε λευκὸν τὸν Αἰθίοπα, καὶ τίς ἠμνήστευσε τοὺς ἐξαδέλφους τῶν Βουλγάρων διὰ τὰς ἀνομίας των; Πρώτη ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διεμαρτυρήθη πρὸς τας Δυνάμεις καὶ ἐπεκάλεσε τὴν ἀρωγὴν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν πρὸς τὴν Πύλην παραστάσεών της, ὅπως παύσωσιν αἱ ἀγριότητες αὗται, ἀπειλήσασα, ὅτι, ἐὰν ἐπαναληφθῶσιν, εἶναι ἠναγκασμένη νὰ ἀλλάξῃ πολιτειαν καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὴν προστασίαν τῶν μεταξὺ δύο πυρῶν τεθειμένων οὕτω Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας. Ὑπάρχει δὲ ἑλληνικὴ ἐφημερὶς σιωπήσασα περὶ τῶν τουρκικῶν τούτων κακουργιῶν; Τι δ' ἐμφαίνουσι ταῦτα; Ὅτι φίλοι τῶν Τούρκων οὐδεποτε ὑπήρξαμεν οἱ Ἕλληνες, ἁπλῶς δ' οὐδέτεροι ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ μείνωμεν ἐν τῇ παρούσῃ κινήσει ἐλπίσαντες, ὅτι ἡ Τουρκία διδαχεῖσα ἐκ τῶν παθημάτων της θὰ ἔπραττε τὸ στοιχειῶδες καθῆκον νὰ προστατεύσῃ τοὺς δολοφονουμένους Ἕλληνας ἀπὸ τῶν ὠργανωμένων ἀνάνδρων δολοφόνων, οἵτινες ἀντὶ νὰ πλήττωσι τὸν τύραννον, φονεύουσι γυναῖκας καὶ παιδία καὶ κρεουργοῦσιν ἀόπλους.

Εἶναι αὐθάδεια, ἂν μή τι ἄλλο, νὰ ἔρχωνται οἱ Βούλγαροι, ὅπως διδάξωσιν ἡμᾶς τὸ μῖσος κατὰ τῆς βαρβαρότητος. Ἀλλὰ τί πράττομεν ἐπὶ πέντε συνεχεῖς ἑκατονταετηρίδας ἢ νὰ ἐκδηλώωμεν τὸ μῖσος τοῦτο ὄχι φονεύοντες ὁμοτύχους χριστιανοὺς, ἀλλὰ προκαλοῦντες τὸν τύραννον ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν καὶ προσβάλλοντες αὐτὸν ἐν τοῖς φρουρίοις τους; Ποῦ ἦσαν οἱ Βούλγαροι κατὰ τοὺς αἰῶνας τούτους; Ἐκοιμῶντο τὸν ὑπνον, τὸν ἄνανδρον ὕπνον λαοῦ ἀποκτηνωθέντος, ἐν ᾧ ἐσβέσθη καὶ αὐτὴ ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐθνικότητος· δὲν λέγομεν τῆς ἐλευθερίας, διότι ποίαν συνείδησιν ἐλευθερίας ἔχουσιν οἱ Βούλγαροι καὶ ἐλευθερωθέντες ἔτι ἀποδεικνύουσι νῦν τὰ ἐν Μακεδονίᾳ ἔργα των, ἀποδεικνύει ἡ ἐν τῇ Αὐ. Ρωμυλίᾳ ποταπωτάτη καὶ ἀνελεύθερος διαγωγὴ των πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς χώρας ταύτης.

«Φονεύουσι μόνον τοὺς προδότας καὶ τοὺς ἐπιόρκους!» λέγει ὁ κουτοπόνηρος Βούλγαρος, «διότι ἕκαστον σωματεῖον καὶ ἑκάστη ἐπανάστασις ἔχει τοὺς νόμους της». Ἀλλὰ ποίαν ἐπανάστασιν προέδωκαν αἱ θυγατέρες καὶ αἱ γυναῖκες τῶν δολοφονουμένων Ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ, ἃς ἀτιμάζοντες κατακρεουργοῦσιν εἶτα οἱ Βούλγαροι; Ποίαν ἐπα-

νασιασιν προεδωκαν τα πυρπολουμενα σχολεια και αἱ ἐκκλησιαι; Πρὸς τὸν ὅρκον τίνος σωματειου ἔργησαν ἐπίορκα τα ἑλληνικα μοναστηρια; Ποῖαι ὁ ἐπανασταται προεβαλαν αἱ ἀκακοι ταξιδιῶται των ἀνατολασσομενων σιδηροδρομων και ἀτμοπλοιων;

Λυπεῖται ὁ Τσακοραλληρ, περὶ οὗ προστιθεται, ὅτι γινωσκει ἄριστα τὴν ἑλληνικὴν. Ἐνα προσθετως αποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς μονος τους Βουλγαρους δὲν ἠδυνηθη να μαλαξῃ καὶ καταστήσῃ ἀνθρωπους, ὅτι δὲν συμπρατοτουσι καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὰ ἔργον των Βουλγαρων τοῦ νὰ ἰδρυθῇ μια Μακεδονία αὐτονομος ἀνηκουσα εἰς ἑαυτὴν καὶ ὄχι εἰς τὴν Βουλγαριαν, τὴν Ἑλλαδα, ἢ τὴν Σερβίαν. Ἄλλα χρῆζει κνασκευῆς τὸ κουτοπονηρον τουτο ἐπιχειρημα; Τις ἐδωκε τὸ δικαιωμα εἰς τους Βουλγαρους να ὁριζωσι τὸν τυπον τῆς διοικησεως μιᾶς χωρας χωρὶς νὰ ἐρωτηθωσιν οἱ κατοικοι αὐτῆς, ἢ πλειονοψηφια των κατοικων αὐτῆς; τοιαὐχρεῖον, οἷαν ἀποτελοῦσιν οἱ Ἕλληνες των γνησιως μακεδικων νομων Μοναστηριου καὶ Θεσσαλονίκης; Τὸν τύπον τοῦτον δὲν θέλουσιν οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας, διότι ἔχουσιν ἤδη γινει ἐλευθεραν τὴν πατριδα των, ὑπερ ἧς συνηγωνίσθησαν. προς ἣν τας αὐτας ἔχουσι παραδοσεις, ἤθη, κλίσεις καὶ πόθους, πᾶσα δὲ ἀλλοιωσις των ποθων τουτων θεωρεῖται ὑπ αὐτων προδοσια καὶ πᾶς χωρισμὸς ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἑλλαδὸς παρα τὴν θελησιν αὐτων ἐπι βαλλομενος ἀποτελεῖ τυραννίαν καὶ βίαν, ἢ παση δυναμει ἀπορρυσοειν. Τοῦτο νὸν πρᾶτουσιν οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦτο θα πρᾶξωσι μέχρις οὗ συντελεσθῇ τὸ ὅ.ειρον τοσουτων γενεων καὶ οἱ πόθοι τοσουτων ἑκατοντετιῶν.

Ἀλλ' ἀκριβῶς τοῦτο πολεμοῦσιν οἱ Βουλγαροι καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ τὸ ἀσπονδον κατα τῶν Ἑλλήνων μῖσος των τὸ ἐν τε τῇ ἠγεμονίᾳ καὶ τῇ Ἀν. Ρωμυλίᾳ καὶ τῇ Μακεδονίᾳ οὕτω βρβράσας καὶ ἀπανθρώπους ἐκδηλούμενον. Τὴν κατὰ τοῦ χρ δρειδοῦς τούτου σχεδιου των ἀντίστασιν τῶν Ἑλλήνων τιμωροῦσι δια φόνων καὶ τῶν ἄλλων κακουργημάτων οἱ Βουλγαροι, σκοπὸς δ' αὐτων μᾶλλον εἶναι ὁ ὄλεθρος τῶν Ἑλλήνων ἢ ὁ τῶν Τούρκων.

«Ἡ Μακεδονία ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων». Ἀλλ' εἰς τὴν οὐτοπίαν ταύτην πρῶτοι οἱ Βουλγαροι δὲν πιστεύουσιν, ὡς ἀποδεικνυουσι μορία ἀπὸ δικαιτιας πειστήρια. Τὰ κομιτάτα τοῦ Σαραφαφ καὶ Μυχαηλωσκη ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνησεως ἰδρυθησαν, ὑπεστριχθησαν καὶ ὑποστηριζονται. Ἐν Βουλγαρίᾳ εἶναι ἰδρυμενα, ἐν Βουλγαρίᾳ συλλέγουσι τους ἐρανους των, ἐν Βουλγαρίᾳ στρατολογοῦσι τους ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν ἐκπεμπομενους δολοφονους των, ἐν Βουλγαρίᾳ ἐξοπλίζονται, Βούλγαροι δ' ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ὁδηγοῦσιν αὐτους ἐπὶ τὸ ἀνόσιον ἔργον των. Μέλη των κομιτάτων ἀπεδείχθησαν ἐπισήμως ὅτι τοῦ Βουλγαροι ὑπουργοί καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἀπιδείξθη. ἡλιου φαεινοτερον ἐν ἀμεσῳ διαστεματι ἐπ'ρῳῃ προς το ἀπαισιον σωματεῖον. Σήμερον δέ, ὅτε τὰ πραγματα ὠξυνθησαν χαριν τοῦ σκοπου τοῦ σωματείου τουτου δεικνυται προθυμος ὁ Βουλγαρὸς νὰ ῥίψῃ τὸν περι τῶν ὅλων κοῦν διακινδυνεύσασα, ἀν μὴ τὴν ὑπερῆξιν τῆς τῶν πολιτικῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν τῆς δάσας ἐτων.

Ἐρωτῶμεν δὲ νῦν: "Ὅλα ταῦτα πράττει ἡ Βουλγαρία, ἵνα ἱδρ.θῇ Μακεδονία ἀνήκουσα εἰς ἑαυτήν; Μόνον βουλγαρικὴ θρᾶσυτης δυναται νὰ ὑποκριθῇ ἀναισχύντως ὅτι πιστευει εἰς τοῦτο.

Ἐρῶντες ταῦτα εἰς ἀκαρεσιν βουλγαρικων ψευδολογιων, οἱτείομεν τὴν δημιουργηθεισαν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν. Ἄλλα τὴν κατάστασιν ταυτην μονοι οἱ Βουλγαροι ἐδημι ὀργησαν. Ὑπὸ μεγαλομανίας καταληφθεντες ἐκπρῶξα ἀμείλικτον τὸν πόλεμον κατὰ πάντων των γειτονων, Ἑλλήνων, Σερβων, Ρωμουνων. "Ἰνα ἐπικρατησωσι, μ...ιχρ.ρι θεραν τὰ βδελυροτατα τῶν μέσων, ἐμάδυσαν τὸν κοινὸν τῶν χριστιανῶν ἀγῶνα κατὰ τῆς τυραννίας, οὗ πρῶτοι οἱ Ἕλληνες κατῆρξαντο δι' ἀπερμίλλων εὐγενείας καταρθωματων, καὶ διῆρσεαν τα χριστιανικὰ γένη δια τοσουτου μίσους, ὥστε νὰ καταστήσωσιν ἀνικτον καὶ αὐτὸν τὸν Τοῦρκον. Τοῦτο εἶναι μέγιστον, ἀλλὰ καὶ τὸ χείριστον τῶν καταρθωμάτων τῶν Βουλγαρων καὶ τὰ δεινα ὅσα ἀρευκτως θα ἐπισκηψωσιν ἐπὶ τας ὡραίας χώρας τῆς Ἑλληνικῆς χερσονησου αὐτοὺς μόνους θα βαρύνωσιν ἐνώπιον τῆς παγκοσμιου ἱστορίας. Αὐτοὶ κατέστησαν ἀδυνατον τὴν σύμπραξιν των χριστιανικῶν λαῶν κατὰ τῶν Τούρκων διὰ τὴν ἀνηκουστον δολιότητος των (ἀναμνησθητε, ἀναγνῶστα, τὴς κακοηθους, ἀπιστιας τοῦ Σταμπούλωφ προς τὸν Τρικοῦπη) καὶ τὴς ἀφρεστου πλεονεξίας των.

Ἀλλὰ καιτοι ἐγκαρδίως θλιβομεθ' διὰ τοῦτο οἱ Ἕλληνες, δὲν θα λησμονησωμεν τὰς παραδοσεις ἡμῶν καὶ τὴν ἱστορικὴν ἐντολὴν, ἣν χιλιετηριδες ἐκληροδοτησαν ἡμῖν. Μισοῦμεν καὶ ὀρεῖομεν νὰ μισῳμεν τους Βουλγαρους, διότι αὐτοὶ ἐξηνγεκαν ἡμας εἰς τοῦτο, ἀλλ' ἐν τῷ μισει τούτῳ δὲν θὰ λησμονησωμεν τὴν ἀσθιεστον κατὰ τῆς τυραννίας ἔγβραν ἡμῶν. Οἱ καιροὶ ἐπεβαλον ἡμῖν σήμερον ἀπλὸς τὴν ἀνακωχὴν, ἀλλ' οἱ καιροὶ θὰ κλλαξωσι καὶ τότε, ὡς πάντοτε, μόνοι καὶ πάλιν θὰ ἀναλαβωμεν τὸν ἀγῶνα, ὃν καὶ μονοι ἠγχομεν εἰς μεριὸν πέρας, οὐ ἔθνος ἐπίβουλον, δόλιον, ἀπιστον, δολοφονος ἐκτρέρον ἀπειδείχθη ἀνάξιον νὰ μεταπαχῃ. Τοιοῦτοι εἰναι οἱ Βούλγαροι ἐπισπάσαντες τὴν βδελυγμὰν καὶ αὐτῶν τῶν προστατῶν των.

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΑΝΑΝΗΨΩΜΕΝ.

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΟΥ ΜΕΝΕΤΟΙ

Συμβουλαὶ Ἕλληνος ἐν Βουλγαρίᾳ διατρίβοντος.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σοφίας τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου τὰ ἀκόλουθα:

Οἱ ἱστορικοὶ ἀναφέρουσιν, ὅτι ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Περσεὺς εἰς τας παραμονὰς τῆς μεγάλης καὶ ἀποφασιστικῆς προς τοὺς Ῥωμαιους μάχης τόσον ἐσκοτίσθη τὸν νοῦν ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς φιλαργυρίας, ὥστε ἀπεξενώθη τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τοῦ στρατοῦ του καὶ οὕτως ἐντελῶς κατετροπώθη περὶ τὴν Πύδνον, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας τῆς καὶ αὐτὸς καὶ τὸ βασιλικὸν τοῦ ἐνοικοῦν σαμοῦρι του ἐγένοντο ἔρμαιον τῶν νικητῶν, ἐνῷ ζῆτημα εἶναι ἐὰν θὰ ἐνίκων οἱ Ῥωμαῖοι, ἐν ἢ περιπτώσει ὁ βασιλεὺς οὗτος ἀντὶ νὰ κρυπτῇ μετεῤῥίψῃ τὸν ὁπωσδήποτε τοῦ πρὸς συγκρότησιν μεγάλου καὶ ἀξιομάχου στρατοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξῃρτᾶτο ἡ σωτηρία αὐτοῦ καὶ τοῦ κράτους του.

Ἐπισκοπῶν τις τὴν ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν διαγωγὴν τῆς βασιλείας καὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος πεῖθεται ὅτι ἀνάλογος σκοτοδινὴ κατέλαβεν αὐτοὺς, ἡ ὁποία ὅμως πρὸς μεγάλην δυστυχίαν τοῦ ἔθνους, ἀντὶ νὰ εἶναι παροδικὴ ἐξακολουθεῖ ἤδη ὑφισταμενη ἐπὶ τεσσαρακοντα διαρκῆ ἔτη.

Βασιλεὶς καὶ πολιτικοὶ κατελήφθησαν ὑπὸ τῆς μονομανίας τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κρατους καὶ ω, ἄλλοι αλχημισται ἀδιαστακτως ἐπιστεύσαν ὅτι τὸ ἰσοζύγιον εἶναι ἡ φιλοσοφικὴ λίθος, ἐν ᾧ καὶ οἱ Σαῦοι θὰ τραπῶσιν εἰς ἄτακτον φυγὴν καὶ οἱ Τοῦρκοι, τρομαξαντες ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τόνου τοῦ θεώματος, θα προσρίψωσιν ἀμαχητὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν κυριαρχὶαν ὁλοκλήρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας μετα τῶν νησων καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Εἰς μάτην καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν τεσσαρακονταετιαν, ὀχι μόνον οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἀκομη τὰ πράγματα βοῶσιν, ὅτι τα ἔθνη πρ ἀγονται καὶ μεγαλυνομενοι, οὐχὶ δι' ἰσοζυγούντων προϋπολογισμῶν ἢ ἀποτειαμιεμενων θησαυρῶν, ἀλλα διὰ συστηματικῆς ἐργασίας, καθ' ὅλους μὲν τους κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας. πρὸ πάντων ὅμως διὰ στρατιωτικῆς συντάξεως καὶ προπαρασκευῆς, ὡς τοῦτο δύναται ν' ἀντιληφθῇ καὶ ὁ ἀδαέστερος των ἀνθρώπων ἔχων ὡς ὑποδείγμα τὰ μεγάλα καὶ ἀκμάζοντα ἔθνη καὶ κράτη.

Τὸ παραδοξότερον ὅμως εἶναι ὅτι ἐνῷ κατεχονται ὑπὸ τοιαύτης μονομανίας, εἰς τὴν ὁποιαν θυσιάζονται ὅλαι περίπου αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ κράτους, καθ' ὁλοκληρίαν δὲ ἡ στρατιωτικὴ σύνταξις του, ἐν τοῦτοις τὸ ἀκολουθουμενον παρ' αὐτὸν σύστημα κοθεστῶ ἀνέρικτον τὸ ἐπιδικιόμενον ἰσοζύγιον, τὸ ὁποῖον ὡς ἄλλοι Τάνταλοι οὐδέποτε, οὔ ω σκεπτόμενοι καὶ ἐργαζόμενοι, θα ἐπιτύχωσι Διότι ἰσοζύγιον τότε μόνον ἐπιτυγχάνεται ὅταν, ἀφ' ἑνὸς οἱ παραγωγικοὶ καλούμεναι δαπάναι γινωνται κατὰ σύστημα ὡρισμένον καὶ συντείνοι εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανιας, αἵτινες ἀποδίδουσαι πολλαπλάσια τὰ δαπανώμενα αὐξάνουσι καὶ ἀμέσως καὶ ἐμμέσως διὰ τῆς εὐπορίας των πολιτῶν τας κυβερνητικας εἰσπράξεις καὶ ὅταν, ἀφ' ἑτέρου, καὶ αἱ μὴ παραγωγικαὶ δαπάναι ἐνεργῶνται βαθμιαίως καὶ ἐγκαίρως, οὕτως ὥστε νὰ συνδιαζῇ αι ἐν αὐτοῖς ἡ δυνατὴ οἰκονομία μετὰ τῆς τεμηματικῆς καὶ βαθμιαίας ἐπιδωρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων.

Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι συστηματικὴ δαπάνη σχεδὸν οὐδεμία ἐνεργεῖται, καθ' ὅσον αἱ διαεξιμεναι ἀλλήλας κυβερνήσεις ἀνατρεπουσιν ἄρδην τα νομοθετήματα καὶ τὴν ἐργασίαν των προκατοχων των, οὐτως ὥστε δ.τι δαπανᾶται δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποφερῃ τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, ἀφ' ἑτέρου, ἐπειδὴ χάριν τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἀποφεύγουσι τὰς δι.α τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τοῦ ἔθνους βαθμιαίας καὶ τεμηματικας δαπάνας, κατὰ δικαιαν δὲ περίπου ἐπέρχονται ἐν τῇ ἀνατολῇ πολιτικαὶ κρίσεις, καθ' ἃς δικαιοδυνεύουσιν ὅλωσα συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἱ ἑκάστοτε Ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἀναγκάζονται τότε ἐκοῦσαι ἄκουσαι νὰ δαπανήσωσι δια πολεμικας παρασκευας ὑπέρογκα ποσα δι' ὧν ἀνασταθῶσι ὁ προϋπολογισμος τοῦ κράτους. Ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οὔτε τὸ ἰσοζύγιον ἐπιτυγχάνεται, οὔτε ὁ ἀπολιθεῖς δια πολεμικας παρασκευας καιρος ἀνακτᾶται, οὐ.ε τέλος αἱ δια μιᾶς καὶ ἐπιπουσμένως γιγνομεναι αὐται παρασκευαὶ ἀναποκρίνονται εἰς τας ιθικας θυσίας, διότι πᾶν το ἀναγκαιοῦν εἰς τοιαυτας κρισίμους καὶ ἀνεπιδεκτους ἀναβολὴν περιστάσεις, συνῆθως ἀγοραζεται εἰς τιμὴν μεγαλειτέραν τῆς πραγματικῆς καὶ ἡ ποιοτης του δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι οὐχὶ ἀμεμπτος.

Τα διάφορα δάνεια, συνεπεῖᾳ τῶν ὁποῖων ἐπιδλῆθη τελευταῖον ὁ ἀτιμωτικὸς κλοιὸς τοῦ διεθνοῦς ἐλεγχου, εἰναι ἀποτέλεσμα τῶν κατα καιρους ἐσπουδαιμενων τοιουτων πολεμικῶν παρασκευῶν. Μόνος δὲ ὁ τελευταῖος ἀτυχὴς πόλεμος τοῦ 1897 ἱστοιχισεν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸ κράτος περὶ τὸ δισκατομμύριον, ἐάν τις ὑπολογίσῃ, τὰ ἐξοδευθέντα δια τον στρατὸν, τὴν πληρωθεῖσαν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν, τας καταστροφὰς τῆς Θεσσαλίας καὶ τὴν ἀπωλειαν τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας των στρατιωτῶν, οἵτινες ἐπὶ τρισμὺς μῆνας ἐμείνανν ὑπὸ τὰ ὅπλα. Ἐνῷ ἐὰν τὸ τέταρτον τοῦ ποσοῦ τούτου βαθμιαίως καὶ τεμηματικὼς ἐδαπανᾶτο διὰ πολεμικὰς παρασκευὰς καὶ στρατὸν πολυαρίθμων καὶ γεγυμνασμένον θὰ εἴχομεν καὶ ἐφοδια αὐτοῦ ἄρθονα καὶ ἀρίστης ποιότητος καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου θα ἦσαν διάφορα καὶ ἴσως τέλους δὲν θὰ ἐδιαρρηξοῦτο ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους διὰ τῶν ἐκτάκτων τούτων δαπανῶν καὶ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως.

Καιρὸς ὅμως εἶναι πλεον ν' ἀναπνῴωμεν, διότι ὁ κοῦδων τοῦ ὑπερτάτου κινδυνου διὰ τον Ἑλληνισμὸν δαμαινοιωδῶς κρουει καὶ θα μεταβληθῇ εἰς ἐπικήδειον, ἐαν ἡ βασιλεία, ἀφίνουσα κατὰ μέρος τὰ ὁρμαγματα, δὲν θελήσῃ νὰ ἐπιδλᾷ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἐκόντας ἀκοντας τὴν ἄμεσον καὶ ἀπὸ ἀνεξοδῆς στρατιωτικὴν σύνταξιν τῆς χωρὰς προμηθουμένης ἀπὸ τοῦδε ὁπλισμὸν καὶ ὀλικα ἀνάλογα πρὸς τὰ τῶν ἀντιπάλων καὶ γειτόνων μας. Ἀς πάυσωσι πλεον αἱ γραωδεις φωναὶ τοῦ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν προβλέπει τοιοῦτο κονδυλιον, ἢ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲ δύναται νὰ ὑποδληθῇ εἰς νέας θυσιας διὰ τὴν πολεμικὴν σύνταξιν του Τὸ πρᾶξιμον των νῦν Βουλγάρων ὑπουργῶν δαπανησαντων ἐκατοντα δὶς ἑκατομμυριων μὴ προβλεπομενων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀς συνετεῖσι τους Ἑλληνας πολιτικοὺς.

Ἐὰν ὅμως οὗτοι βεν θέλωσι νὰ σωρρονίσωσι καὶ ἐὰν ὁ βασιλεὺς Γεὼργιος νομιζῇ χνωτερον τῶν δυνάμεων τον νὰ ἐπιδλᾷ το τοιοῦτο εἰς αὐτοὺς, ὡς τὸ ἔπραξεν ὁ Κρονος τῆς Ῥωμαιας, Βατιμβεαν καὶ Φιρδινάνδος τῆς Βουλγαρίας, Μιλκος καὶ Ἀλεξανδρος τῆς Σερβίας, τότε ἄς ἀφῄσῃ εἰς τοὺς υἱοὺς του. τὸ ἴσως δύσκολον, ἀλλα καὶ ἔνδοξον τοῦτο ἔργον, οὗτε εἶναι πιστευτὸν νὰ τὸν θλιχῇ ἡ τύχη τῶν δυστυχοῦς βασιλέως Περσέως, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου θα περιεθῇ ἡ βασιλεία καὶ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος, παρ' ὅλους τους ἰσοζυγούσας προϋπολογισμους καὶ ἐπισωρευθέντα ἐν Ἑλλάδι πλουτη, ἀμα ὡς ξένος κατακτητὴς δια τὰς Μακεδονίας φθασῃ μέχρι τοῦ Αἰγαίου. Διότι εἶναι ἱστορικὸν ἀξιωμα ὅτι πάντοτε ἐδεισποσαν τῆς Ἑλλάδος οἱ κυριοι τῆς Μακεδονίας, οἱ ὁποῖοι βεβαίως, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τας ὑψηλας περὶ θεσμῶν θεωρίας τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, τὰν ἀποστεργοντων νὰν καὶ τας ἐλκγίστας θυσίας διὰ τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τῆς χώρας, θα ἐπιδλέωσιν εἰς αὐτους βάρη δυσβάστακτα, ὁπο τα ὁποῖα στενάζομεν σήμερον ἡμεῖς οἱ δοῦλοι Ἕλληνες οἱ ὡς μόνην ἀνταμοιδὴν δι' αὐτὰ ἔχοντες τας ὕβρεις καὶ τοὺς προπηλακισμοὺς τῶν ἄρχοντων μας.

ΑΛΛΑΙ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ πόλεμος ἐπίκειται. — Πῶς σκέπτονται οἱ Βούλγαροι. — Τίς ὁ ἐνδεχόμενος νικητής. — Ὁ Θεὸς σώζοι τὴν ἄφρονα Ἑλλάδα.

Τὰ ἐνταῦθα ῥαγδαίως βτένουσι πρὸς τὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον ὅλοι θεωροῦσιν ἀνοπόρυκτον διὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τουτου. Οἱ Βούλγαροι παρελκόνα τα πρᾶγματα, διότι ἀκομη δὲν ἠρρητοιμάσθησαν ἀτελῶς καὶ διότι ἐλπίζουσιν ὅτι οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται καθθ ἐκ θερμοτέρων κλιμάτων καὶ ῥᾳδιόφυοι κατοίκων διαφόρων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, ὀνομαστὶ δὲ ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ δηλώσει, ὅτι ὁ «Ἰσραὴλ Ἐφένδης διοικητὴς τοῦ τάγματος τῆς Γκιοιμονλτζίνας καταγορηθεὶς ἀποδεικνυόμενος πρὸς τὰς πολιτικὰς συνελεύσεις ἐνὸς τοιοῦτου πολέμου, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ἐνδιαφερομενον νικην τῶν Βουλγάρων καὶ γνωρίζοντες τὸ ἐντελῶς ἀπαράσκευον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἐξηνγαρμένον παρὰ τῶν Βουλγάρων τύπον τῆς Εὐρώπης, δοτις προδιθεσεν ἤδη τὴν κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν γνώμην διὰ μίαν μεγάλην Βουλγαρίαν.

Ὁ θεὸς ἐστω ἡμῶν βοηθός.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

*Αἱ ἐκ πασῶν τῶν ἐπισήμων κέντρων ἀξιόπιστοι εἰδήσεις φέρουσι μεχρι τοῦδε τὴν Τουρκίαν νικήτριαν τῆς Βουλγαρίας ἐν τῷ διπλωματικῷ σταδίῳ. Τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκρίου, κατὰ μερα δε μέρος καὶ ἐξουναμένου γαλλικοῦ τύπου αἱ δυνολογίαι τοῦ βουλγαρικοῦ ἡρωϊσμοῦ δὲν ἰσχυσαν νὰ κατανήξουσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ τῆς Εὐρώπης γνώμῃ τὸ αἴσθημα τῆς βλεκνγίας καὶ τῶν πρωτοκολλῶν ἐπὶ ἀπαθῆσι μέθοδων τῶν λεγομένων Βουλγάρων- ἐπανασταται, τὸ αἴσθημα δὲ τοῦτο δηῆρξε βαθύτερον εἰς πάντας τοὺς διευθύνοντας κύκλους τῆς Εὐρώπης ἐν ἀκριδείᾳ πληροφορουμένους διά τὰν ἐκθέεασιν τῶν κατὰ τόπους προξένων ὑπὲρ τίνος εἴδους ἐλευθερίας μόγοται ἀνθρωποι αἰχμαλωτίζοντας γυναῖκας, φονεύοντας ἀόπλους, ἀνατιδοσοντες εἰς τὸν ἀέρα ἀτμόπλοια καὶ σιδηρόδρομους καὶ σπείροντες τὸν θάνατον καὶ ἀθῶων ἐντελῶς ὑπάρξεων. Τὴν ἀποθῆσιν ταύτην μαρτυρεῖ ἡ ἐπίσημος δήλωσις τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ἐπισήμῳ τοῦ κρότους μηνύτορι, δι' ἧς ἀπερεφάσεως λέγονται κατ' οὐσίαν ταῦτα: «Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ μὴ οἰκειῳ τὰς ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου διαπραττομενας ἐν Μακεδονίᾳ κακουργίας καὶ δὲν ἀνεχθῇ τὴν ὀπ' αὐτῶν ἐπιδιωκομενην τροποποίησιν τῆς διοικήσεως τῶν μακεδονικῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν πληθυσμῶν αὐτῶν, τῶν ἐξ ἴσου προσφιλῶν εἰς τὴν ὀρθόδοξον «Ῥωσίαν». Τὸ σοῦτον ὁμολογημένα καὶ τοσοῦτον ἀναμισοβῆτηα κατήγηταν τὰ ἐν Μακεδονίᾳ κακουργήματα των Βουλγάρων. ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ κεκηνυγμένη προστάτις αὐτῶν Ρωσία εὑρέθη εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνάγκην νὰ ἀποκηρύξῃ τὸ ἀπορόπαιον βουλγαρικὸν ἔργον καὶ νὰ διατηρῇσῃ ἀκεραίαν ἐκεῖνον τῶν πεπολιμιένων κυβερνήσεων τὴν ὑπόληψιν αὐτῆς ὡς κυβερνήσεως χριστιανικοῦ καὶ ἡμερομένου ἔθνους. Ἀν μόνον εἰς τὴν πίεαν ταύτην τῆς ἠθικῆς ἐπεχώρησεν ἡ Ρωσία προῦξα εἰς τὴν ἐπίσημον ταύτην δήλωσιν καὶ ἂν εἰλικρινῆς εἶναι ἡ δήλωσις αὕτη, τοῦτο ὁ προσεχὴς χρόνος θὰ δείξῃ. "Οπως δήποτε κεκτημένον κέρδος ὑπὲρ τῆς Τουρκίας εἶναι, ὅτι ὀυδεμία κυβέρνησις τῆς Εὐρώπης τολμᾷ νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας, ἢν διὰ τὰν ἀπαισίαν κομιτάτων ἐπεδίωξεν, ἐν ᾧ ἀντιθ τως βαλλει κυβερνήσεις μηδένα ἔχουσαι λόγον νὰ ὑποδοῦθῆσαι τὴν πολιτικὴν κραταίαν τῆς Βουλγαρίας, μγάλα δ' ἔχουσαι συμφέροντα εἰς τὴν παγίωσαν τῆς ἐν τῇ νοτιανατολικῇ Εὐρώπῃ ὑπὸ τὰν Βουλγάρων διαταραχθείσης ἰσορῆης δὲν κρύπτουσιν τὴν ἐιιθυμίαν αὐτῶν νὰ ἀφεθῇ ἡ Τουρκία ἐλευθέρα, ὅπως ἀποκόψῃ πάσας τὰς κεφαλὰς τῆς βδελυρᾶς ταύτης λερναίας ὕδρας διὰ τῆς βίας.

*Αἱ πρόσφατοι δηλώσεις τοῦ συνοδεύσαντος τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον εἰς Αὐστρίαν ἀρχιγοαμματέως τῆς Γερμανίας Βύλοωφ πρὸς Βιεννᾶιον ἐφημερίδα παρ' ὅλον τὸ διπλωματικὸν περικάλυμμα εἰς τοῦτο ἄγουσι τὸ συμπέρασμα. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Ἀγγλία μετὰ ὴν κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας συμριστέραν διαφώτισιν τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοῦ περὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων καταστάσεως φαίνεται μέγα μέρος ἀποδιδοῦσα τὰν πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἐπαναστάτας συμπάθειαν τῆς, ὡς ἀποδεικνυεῖ ἡ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Καντερδουρίας νεωτάτη ἐπιστολὴ τοῦ "Ἀγγλου πρωθυπουργοῦ Βάλφουρ. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος οὗτος μετὰ τρῶν ἄλλων συναδέλφων του δὶ ἐπιστολῶν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν διεξεταγῷσθραν τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῆς Μακεδονίας ἔνεκα τῶν ἀγριοτήτων τῶν Τούρκων καὶ ἐπεκάθισαν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν δυνάμεων, ὅπως καταπαύσωσι τὴν ἀγρίαν κατάστασιν. Πρὸς τὸν ἐκ χρηστοῦ τοῦ συνειδότος καὶ χριστιανικῶν αἰσθημάτων ὁρμηθέντα ἐπίσκοπον τοῦτον, ἀλλ' ἐν καταδήλῳ πλάνῃ εὐρισκόμενον ὡς πρὸς τοὺς ἀληθεῖς αἰτίους τῆς οἰκτροτάτης ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως, ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἀπεκρίθη οὕτως:

«Συμφερόμεται τὰ αἰσθήματα τῆς φρίκης καὶ ἀποτροπιάσεως, τὰ ὁποῖα παρήγαγε πρὸς ἡμᾶς, ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις ἐν Ἀνατολῇ. Τὸ μακεδονικὸν πρόβλημα εἶναι λίαν περίπλοκον, καθόσον ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀπαρτίζεται ἐξ διμάδων διαφόρων φυλῶν καὶ θρησκείας, διοικεῖται δὲ ὑπὸ διοικήσεως ἀνικάνου καὶ διεφθαρμένης, ὑπὸ στρατοῦ μὴ πειθαρχοῦντος καὶ ὑπὸ φορολογικοῦ συστήματος ἀπαχθοῦς.

» Αἱ Μ. δυνάμεις Ρωσία καὶ Αὐστρία, ἐνεργοῦσαι ἐν ὀνόματι τῆς Εὐρώπης, προτείναν μεταρρυθμίσεις (ἃς ἡ Ἀγγλία θὰ ἐπεθῇμει εὐρυτέρας) γενομένας δεκατὰς ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ πληθυσμοῦ, τῶν ὁποίων τὴν ἐφαρμογὴν κατέστησαν ἀδύνατον οἱ ἐπαναστάται. Συνεπᾶς ἡ εὐθύνη αὐτῶν εἶναι μεγίστη Τὰ ἐπαναστατικὰ κομιτάτα σκοπὸν εἶχον νὰ προκαλέσωσι, ὡς προεκάλεσαν, τευρκικὰς βιαιοπραγίας. Ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 ἐθνικότητας, τοὺς Ἕλληνας, τοὺς Βουλγάρους, τοὺς Σερβοὺς καὶ Ρουμάνους. Ἐκτὸς τοῦ μουσουλμανικοῦ, ὁ λοιπὸς πληθυσμὸς ἀπαρτίζεται ἐκ 2 μεγάλων στοιχείων, τοῦ Βουλγαρικοῦ (τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ, νομίζω, εὐρυτέραν ὁμάδα) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ. Οἱ χριστιανοὶ τὴς Ἀνεξαρχίας καταδιώκουσι μετὰ μεγάλης σκληρότητος τοὺς χριστιανοὺς τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ στάσις τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, δίδει δὲ αὕτη σοβαρὰν ἐλπίδα περὶ καλλιτερεύσεως τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως καὶ ἐγγύησιν διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην».

*Αἱ δηλώσεις αὗται τοῦ "

τουρκικὰς περιουσίας καταστρέψαντας, καταδικάζει δὲ τοὺς βίᾳ εἰς τὰ ὄρη ὑπὸ τῶν τεράτων τούτων ἀχθέντας καὶ ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ αὐτοκλήτως ἐλθόντας καὶ τὴν ὑποταγήν των εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς ἀρχὰς ὑποβαλόντας, εἰς πολυετῆ δεσμά· ἀναφέρομεν τὸ προσφατώτερον: τῇ 2 Σεπτεμβρίου ἐ ἔ. τὸ δικαστήριον τοῦτο συνεδριάζον ὡς συνήθως ἐν τῷ Φρενοκομείῳ τῆς πόλεώς μας, ἐξέδοτο ἀπόφασιν, καθ' ἣν ἀπαλλάσσει πάσης καταδιώξεως σμήνη σχισματικῶν Βουλγάρων οὐ μόνον τὰς ἄνω κατηγορίας ἐν συνόλῳ ἐπὶ τῆς ράχεως φερόντων, ἀλλὰ καὶ δὶς προηγουμένως δι' αὐτοκρατορικῆς χάριτος (ἄφβ-σαχανὲ) ἀπαλλαγέντων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπὶ κακουργήμασι διάσημος Παπαχρῆστος τοῦ Λουμπόνιο, ὅστις αὐθαδέστατα εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας ἐνθαρρύνει τοὺς Βουλγάρους, κατεδίκασε δὲ τὸ διαληφθὲν δικαστήριον εἰς 3 μέχρι 15 ἐτῶν εἱρκτὴν 14 ὀρδοθόξους τοῦ χωρίου Γραδεσνίτσα, οἵτινες βίᾳ ὑπὸ τῶν συμμοριῶν εἰς τὰ ὄρη ἤχθησαν μετὰ ροπάλων, διότι δὲν ἦσαν Βούλγαροι νὰ ἔχωσιν ὅπλα.

Τῇ 4 Σεπτεμβρίου ἡ Α. Ε. ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς Χιλμῆ Πασσᾶς ἀπηγόρευσε τῷ ὁμογενεῖ διακεκριμένῳ δικηγόρῳ κ. Ν. Τσιγκαρᾷ νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα δι' ἀγνώστους λόγους.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀποτόμως διέλυσε τὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν Ἑλλήνων τοῦ Κρουσόβου συστᾶσαν ἐπιτροπήν.

Δι' ἀγνώστους λόγους ἐπαύθη κατ' αὐτὰς ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου Ἕλλην κ. Ν. Φτίκας.

Λέγεται κατ' αὐτάς, ὅτι ὑγειονομικοὶ καὶ δημαρχιακοὶ ἰατροὶ διορίζονται οἱ 2 τῶν 3 τῆς πόλεώς μας καὶ ὅλης τῆς Μακεδονίας Ῥουμοῦνοι ἰατροί, ἐν ᾧ ἡμέτεροι Ἕλληνες ἰατροὶ λόγῳ ὑπηρεσίας καὶ ἐπιστήμης καὶ λόγῳ πολιτείας καὶ διαγωγῆς νομοταγεστάτης εὑρίσκονται ὑπὲρ τοὺς 30 ἐν Μοναστηρίῳ μόνον. Καταλογίζεται, φαίνεται, τοῖς Ἕλλησιν ἡ ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις τῆς ἐπιδείξεως ὑπερβολικοῦ ζήλου πρὸς κατάπνιξιν τῆς βουγαρικῆς ἐπαναστάσεως, διότι πανθομολογούμενον τυγχάνει, ὅτι ἡ διαγωγὴ αὕτη δυσηρέστει τὴν μυρμηκυιὰν τῶν ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μισθοδοτουμένων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων.

Ἡ ἀγανάκτησις κατακλύζει τὴν καρδίαν ἡμῶν καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ σφίγξωμεν τὸν κάλαμον πρὸς χρονογραφικὴν τοὐλάχιστον ἀφήγησιν πλείστων παρομοίων ἐξοντώσεως παντὸς Ἑλληνικοῦ μέτρων τῆς Αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, δι' ὄνομα ὅμως Θεοῦ, κ. συντάκτα, εὐαρεστηθῆτε νὰ μᾶς διαφωτίσητε τί σκέπτεσθε ἐκεῖ κάτω, πῶς εὑρίσκετε τ' ἀποτελέσματα τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συμμαχίας σας, διότι δι' ἡμᾶς ἐδῶ ἀφ' ὅτου εἶδε τὸ φῶς ἡ ἐπάρατος αὕτη συμμαχία ἢ προσέγγισις ἢ πῶς τὴν ὀνομάζετε σεῖς οἱ πολιτικολόγοι ἐκεῖ, ἀπὸ τότε κ. συντάκτα, τὸ μαρτυρολόγιόν μας ἐπλουτίσθη, ὅ,τι Ἑλληνικὸν δὲν κατώρθωσαν οἱ Βούλγαροι νὰ διασείσωσιν, ἐξοντώνει ἤδη ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ γενναίου αὐτῆς στρατοῦ καὶ τῶν ἀτρομήτων ὀρδῶν τῶν βασιβοζούκων καὶ τῶν κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ αὐτῆς μέτρων. Ἀναγνωρίζομεν, ὅτι καὶ σεῖς οἱ καϋμένοι ἐκεῖ κάτω δὲν ἔχετε καιρὸν νὰ σκεφθῆτέ τι διὰ τὴν κλυδωνιζομένην Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν, διότι σᾶς ἀπορροφᾷ τὸ ἀένναον, τὸ ἀτελεύτητον τῶν θεσμῶν σας ζήτημα, ἀλλ' ὑποδείξατέ μας παρακαλοῦμεν, ἐὰν ἐπορίσθητέ τι σεῖς τοὐλάχιστον ἐκ τῶν συμφορῶν μας ὡς πολὺ καθημαγμένην θυσίαν τῷ μινωταύρῳ τῆς συμμαχίας σας.

Ἄτομόν τι ἀσχολούμενον εἰς τὰ πολιτικὰ μᾶς διεβεβαίωσε κατ' αὐτὰς εἰς κύκλον ἁπλοϊκῶν ὡς εἴμεθα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς σπουδαίας ὠφελείας θὰ προσπορισθῇ ἐκ τῆς συμμαχίας ταύτης· διὰ ταύτης ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατάληψιν τῆς Μακεδονίας ὁριστικῶς νὰ διευθετήσῃ τὸ περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος ζήτημα, νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ ἐντὸς τῆς Βουλῆς οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ν' ἀλληλοδέρνωνται μὲ τὰ καλαμάρια, καὶ πολλὰ ἄλλα καλά· ἐν ᾧ ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς συμμαχίας ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ αὐστηρὰν οὐδετερότητα καὶ κλασικὴν ἀπάθειαν ἀπέναντι τῶν ἐν τῷ Αἵμῳ ἐκτυλισσομένων, ν' ἀπαριθμῇ τοὺς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων δολοφονουμένους Ἕλληνας καὶ τὰς ὑπὸ τῶν Τούρκων καταστρεφομένας ἑλληνικὰς κοινότητας ἄνευ λογιστικοῦ λάθους, ἐν περιπτώσει δὲ ἀπειθείας νὰ ἔχῃ ἡ Τουρκία τὸ δικαίωμα τῇ συμπράξει τῆς μεγάλης τότε Βουλγαρίας νὰ ἐπέμβῃ στρατιωτικῶς.

Θὰ μᾶς κάμητε νὰ τὰ πιστεύσωμεν αὐτά;

Τῇ στιγμῇ καθ' ἣν κλείω τὴν παροῦσάν μου πληροφορούμαι τὰς ἑξῆς θετικωτάτας εἰδήσεις:

1). Ὁ ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον χώραν διεσκορπισμένος τουρκικὸς στρατὸς ὅλος συγκεντροῦται εἰς τὰς πόλεις, ἐγκαταλείπονται δὲ καὶ πάλιν αἱ ἡμέτεραι κοινότητες εἰς τὴν διάκρισιν τῶν συμμοριῶν. Τάχιστα θὰ ἀκούσωμεν, ὅτι αἱ ἑλληνικώταται κωμοπόλεις Μηλόβιστα, Γκόπεσι, Πισοδάριον, Νέβεσκα, Κλεισοῦρα κλπ. κατελήφθησαν ὑπὸ Βουλγ. συμμοριτῶν καὶ τότε ὅσοι διεσώθησαν μέχρι τοῦδε δὲν θὰ διαφύγωσι τὴν δολοφόνον μάχαιραν τῶν Βουλγάρων.

2) Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ὁ σταθμεύων ἐν Σουροβιτσόβῳ ἐβεβήλωσε τὴν ἐκεῖ ἡμετέραν ἐκκλησίαν. Ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ τοὺς ἐν Ἐξῆ-σοῦ κρυπτομένους ἐντὸς τοῦ χωρίου συμμορίτας, δὲν ἐπετράπη δὲ ἡ πυρπόλησις τῆς φωλεᾶς ταύτης τοῦ κομιτάτου, διατελούσης ὑπὸ κραταιὰν προστασίαν, ὁ γενναῖος αὐτοκρατορικὸς στρατὸς ἀπὸ Ἐξῆ-σοῦ εἰς Σουροβίτσοβον ἐλεηλάτησε καὶ ἐβεβήλωσε τὴν κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου κειμένην ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν. Εἶναι καὶ τοῦτο μία ἔνδειξις τῆς πρὸς τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἀγάπης καὶ φιλίας τῶν Τούρκων!

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ο "ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ,,

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΕΩΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1903

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἀξία Σιδηροδρόμου:			
Σιδηροδρομικὴ γραμμὴ	Δρ.	20,300,000.—	
Τροχαῖον ὑλικόν	»	1,828,063.26	
Οἰκοδομαὶ Μηχανουργείου	»	87,911.34	
Μηχαναὶ Μηχανουργείου	»	126,970.—	22,342,944.60
Αὐξήσεις καὶ προσθῆκαι Σιδηροδρόμου:			
Σιδηροδρομικὴ γραμμὴ	Δρ.	1,527,259.09	
Τροχαῖον ὑλικόν	»	920,308.77	
Οἰκοδομαὶ Μηχανουργείου	»	21,932.30	
Μηχαναὶ Μηχανουργείου	»	15.260.62	2,484,760.78
Ἀξία γραμμῆς Βόλου-Λεχωνίων			1,907,815.88
Κατασκευὴ προεκτάσεως Λεχωνίων-Μηλεῶν			2,614,561.93
Ἀποθήκη ὑλικῶν ἐν Βόλῳ			666,797.90
Ἀποθήκη ἐντύπων »			9,191.50
Ἔπιπλα καὶ σκεύη ἐν χρήσει			431,488.98
Λ/σμὸς Διευθύνσεως Βόλου			362.859.40
Γενικὰ ἔξοδα Διοικήσεως			16,777.45
Ἔξοδα ἐκμεταλλεύσεως μέχρι 30 Ἰουνίου			400,013.59
» » γραμμῆς Λεχωνίων			17,175.36
Ἀκίνητα κτήματα Ἑταιρίας			17,209.57
Διαφορὰ ἐκδόσεως δανείου 5 % 1893 (ἐπὶ ὁμολογιῶν 10,367)			142,359.08
» » » 5 % 1901 (» » 9,980)			131,086.35
Ὁμολογίαι δανείου 5 ½ % (περιουσία Ἑταιρίας)			93,000.—
Τρεχούμενοι λ/σμοὶ (καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις)			518,894.45
Συναλλαγματικαὶ διαφοραὶ			27,153.25
Ταμεῖον			1,595.45
	Δρ.		32,185,685.52

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν κεφάλαιον (μετοχ. 90,623 πρὸς 250)	Δρ.	22,655,750.—	
Μετοχαὶ ἐξαργυρωτ. (μετοχ. 1,377 » »)	»	344,250.—	23,000,000.—
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον			227,258.19
Ἔκτακτον ἀποθεματικὸν			520,000.—
Κράτησις πρὸς ἀπόσβεσιν καὶ ἀνανέωσιν:			
Τροχαίου ὑλικοῦ	Δρ.	651,541.97	
Μεγάλων μονίμων μηχανῶν	»	34,343.56	685,885.53
Ταμεῖον ἐπιβοηθείας			91,259.09
Χρεωλυτικὰ δάνεια:			
Δάνειον 5 ½ % (ὁμολογ. 2618)	Δρ.	1,309,000.—	
Ἀποσβεσθεῖσαι ὁμολογ. » 182)	»	91,000.—	1,400,000.—
Δάνειον 5 % 1893 (» 10367)	»	2,073,400.—	
Ἀποσβεσθεῖσαι ὁμολογ. (» 597)	»	111,157.90	
Δάνειον 5 % 1901 (» 9980)	»	1,996,000.—	
Ἀποσβεσθεῖσαι ὁμολογ. (» 20)	»	3,737,30	1,999,737.30
Δάν. 5 ¾ % εἰς χρυσὸν (» 1246)	»	498,400.—	
Ἀποσβεσθεῖσαι ὁμολογ. (» 4)	»	2,536.—	
Συναλλαγματικὴ διαφορὰ δανείου	»	291,564.—	792,500.—
Προσωρινοὶ λογαριασμοὶ			76,294.36
Τόκοι			1,350.20
Μερίσματα παρελθουσῶν χρήσεων (μήπω ζητηθέντα)			19,597.50
Μέρισμα 15 Ἰουλίου 1903			317,740.50
Ὑπηρεσία δανείων			2,142.75
Εἰσπράξεις μέχρι 30 Ἰουνίου 1903			741,369.00
Εἰσπράξεις γραμμῆς Λεχωνίων ὁμοίως			46,531.70
Κέρδη καὶ Ζημίαι (ὑπόλοιπον παρελθόντος ἔτους)			79,553.09
	Δρ.		32,185,685.52

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1903.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Μ. ΜΑΡΙΝΟΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Α. ΡΑΦΑΗΛ

Ὁ Λογιστὴς
Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας ἐπιβάντες τῆς θαλαμηγοῦ Ἀμφιτρίτης ἀπέπλευσαν ἐκ Πειραιῶς εἰς Βενετίαν, ὅθεν θὰ μεταβῶσιν εἰς Δαρμστάτην, ἵνα παραστῶσι κατὰ τοὺς αὐτόθι τῇ 24 τοῦ ὑπερμεσοῦντος τελουμένους γάμους τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Ἀλίκης Βάττεμβεργ. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποδημίας τοῦ ἀντιβασιλέως Διαδόχου δὲν θὰ παραταθῇ ὑπὲρ τὰς εἴκοσιν ἡμέρας, αὐθεντικαὶ δ' εἰδήσεις βεβαιοῦσιν, ὅτι πάντως τὸ διαδοχικὸν ζεῦγος ἔσται ἐν Ἀθήναις πρὸ τοῦ βασιλέως. Ἐκ τῆς ἀπουσίας ταύτης κατάδηλον καθίσταται, ὅτι οἱ φόβοι περὶ ἐπικειμένης διαλύσεως τῆς βουλῆς ἀπεμακρύνθησαν κατὰ ἕνα ἔτι σταθμὸν εἰκοσαημέρου τοὐλάχιστον ἡσύχου καὶ ἀθορύβου τοῦ ἀτυχοῦς τούτου ἔθνους πορείας, τίς οἶδε δὲ, ἂν ἡ τύχη ἢ ὁ Θεὸς ἀναλογιζόγενος, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὑπαίτιος, ὅτι ὁ περιούσιος οὗτος λαὸς ἐπλάσθη τοσοῦτον μωρὸς, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐκτείνῃ τὴν τοσάκις ἁπλωθεῖσαν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εὐεργετικὴν αὐτοῦ χεῖρα καὶ ἀποτρέψῃ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δεινότατον τῶν κακῶν, δι' ὧν ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα τῆς νεοελληνικῆς δημοκοπίας ἡ πρωτότυπος φιλοπατρία.

Φαίνεται — δὲν λέγομεν βεβαιοῦται, διότι συνήθης εἶναι ἐν τοῖς Ἕλλησι πολιτικοῖς ἡ μεταβολὴ γνωμῶν καὶ ἡ ἀλλαγὴ ἀποφάσεων — ὅτι ὁ κ. Ῥάλλης δεινὸν καταβάλλει ἀγῶνα, ὅπως ὑπερνικήσῃ τὰς δυσχερείας καὶ κοιμίσῃ τὰς φιλοδοξίας, αἵτινες ἐπιμένουσιν εἰς τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς ἀδιαφοροῦσαι, ἂν σήμερον τοῦτο σημαίνει αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος τὴν διάλυσιν, ὅπως ἀποτρέψῃ τὸ κακὸν τοῦτο, ἂν μὴ ὁριστικῶς, διά τινα τοὐλάχιστον χρόνον, τὸ μὲν πρῶτον μέχρι τῆς α' Νοεμβρίου, ὅτε αὐτοδικαίως καλεῖται ἡ Βουλὴ, εἶτα δὲ διὰ τῆς χρήσεως τοῦ συνταγματικοῦ προνομίου τοῦ βασιλέως περὶ τεσσαρακονθημέρου ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μέχρι τῶν μέσων τοῦ Ἰανουαρίου, ὅπως οὕτω κερδήσῃ καιρὸν καὶ ἀνενόχλητος μὲν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ κυβέρνησις παρακολουθῇ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων, δυναμένη νὰ καλέσῃ τὴν βουλὴν ἐν ἀνάγκῃ, εὔελπις δ' ἀναμείνῃ τυχαίαν τινὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων μεταβολὴν, ὥστε νὰ κατασταθῇ περιττὴ ἡ διάλυσις βουλῆς καὶ θελούσης καὶ δυναμένης νὰ βοηθήσῃ τὴν κυβέρνησιν εἰς πᾶσαν πρότασιν περὶ στρατιωτικῆς συντάξεως καὶ ἐξοπλισμοῦ τοῦ ἔθνους. Τοιαύτας μαρτυροῦσι τὰς οἰκέψεις τῆς κυβερνήσεως αἱ μέριμναι αὐτῆς περὶ καταρτισμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους διὰ τὸ 1904 καὶ περὶ συντάξεως νομοσχεδίων περὶ ταμείου ὁπλισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας. Ἐὰν εἶναι ἀληθῆ — καὶ πιστεύομεν, ὅτι ἔν γε τῷ παρόντι ἀληθῆ εἶναι ταῦτα — καὶ βεβαίας οὔσης τῆς ἐκθύμου ὑποστηρίξεως τῆς οὕτω σκεπτομένης κυβερνήσεως ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πολιτικῶν μερίδων Θεοτόκη καὶ Ζαΐμη, δυνάμεθα θαρρούντως νὰ δοξάσωμεν τὸν θεὸν, ὅτι δὲν ἀφῄρεσεν ἀπὸ τοῦ περιουσίου αὐτοῦ λαοῦ πάντα κόκκον συνέσεως καὶ ὅτι ἐγκαταλελειμμένα εἰς τὸ ἔλεος τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων δὲν θὰ ἀφεθῶσι τὰ ὕψιστα τοῦ ἔθνους ἐν Μακεδονίᾳ συμφέροντα.

ΕΞΕΔΟΘΗ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ταμείου τοῦ Εθνικοῦ στόλου τοῦ ἔτους 1902, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐμφαίνεται ὅτι ἡ περιουσία αὐτοῦ ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου εἰς χρυσὸν 57,782 καὶ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς 5,733,830. Εἰσεπράχθησαν ἐκ φαρικῶν τελῶν καὶ ἀγκυροβολίας δρ. 1,013,921, ἐκ μερισμάτων διαφόρων μετοχῶν δρ. 716, ἐξ εἰσφορῶν διαφόρων πολιτῶν εἰς χρυσὸν 41,179 καὶ ἐκ τραπεζικῶν 29,006, ἐξ εἰσφορῶν μονῶν 2,754, ἐξ εἰσφορῶν διαφόρων δήμων εἰς χρυσὸν 3,607 καὶ εἰς τραπεζικὰ 11,103, ἐξ ἀμοιβῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν 1,305, ἐξ ἐκποιήσεως ἀχρήστων ὑλικῶν 37, 554, ἐξ εἰσπράξεων πλωτῆς δεξαμενῆς εἰς τραπεζιτικὰ 27,233, ἐκ κληροδοτημάτων εἰς χρυσὸν 405 καὶ εἰς τραπεζιτικὰ 300, ἐξ εἰσπράξεων Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς δραχ. 21,111 καὶ ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Γεωργίου Ἀβέρωφ 2,500,276.

Εἶναι ἀνάγκη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ συστήσωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν φιλοπάτριδα στοργὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τὸ ταμεῖον τοῦτο τοῦ στόλου; Ἀκούομεν παρὰ πολλῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰδίᾳ διατριβόντων Ἑλλήνων πρόχειρα τὰ παράπονα κατὰ τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων, ὅτι δὲν πράττουσι τὸ καθῆκόν των. Ἀρά γε οἱ παραπονούμενοι πάντες ἔπραξαν τὸ στοιχειῶδες ἑαυτῶν καθῆκον πρὸς τὸ ταμεῖον τοῦτο;

ΤΗ 14 τοῦ ὑπερμεσοῦνιος ἐγένοντο ἐν Ἄρτῃ ἐν μέσῳ συρροῆς πεντακισχιλίων ἀνθρώπων μεγαλοτρεπέστατα τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τῶν ἐν Ἠπείρῳ πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897. Τὸ εὐσεβὲς τοῦτο μνημεῖον, ὅπερ ἔστησεν ἡ φιλοπατρία τῶν Ἀρταίων καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν ἐν Ἄρτῃ στρατιωτικῶν σωμάτων πρὸς τοὺς ἐκπληρώσαντας τὸ ὑπέρτατον τῶν καθηκόντων πρὸς τὴν πατρίδα, ἃς ἀναμιμνήσκῃ τῇ νέᾳ γενεᾷ ὁποίας ἔχει ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς πέραν τοῦ Ἀράχθου ταλαιπωρουμένους ἀδελφούς.

ΤΗ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐτέθησαν παρὰ τὸν ὑψιστάμενον ὁμώνυμον ναΐσκον τὰ θεμέλια τοῦ προστασίᾳ τῆς πριγκιπίσσης Ἑλένης ἀνεγειρομένου ναοῦ τοῦ πολιούχου τῶν Ἀθηνῶν ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐπὶ παρουσίᾳ πολλοῦ πλήθους καὶ πολλῶν τῶν ἐν τέλει.

ΚΑΤΑ ΤΟΝ τελευταῖον κατάλογον τῆς ἐπικούρου τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπῆς αἱ μέχρι πρὸ πέντε ἡμερῶν συλλεχθεῖσαι εἰσφοραὶ ἀνῆλθον εἰς δραχ. 224,230.70, ἐξακολουθοῦσι δὲ καθ' ἑκάστην εἰσφερόμενα διάφορα ποσὰ ἐκ τῶν κατωτέρων ἰδίᾳ στρωμάτων τῆς κοινωνίας, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἰδίᾳ ζῇ ἔτι ἀκμαία καὶ γνησία ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ φθαρεῖσα ἐν ταῖς λεγομέναις καλαῖς τάξεσιν ὑπὸ τῶν νοσημάτων τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τῆς πολυτελείας, τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ, τῆς ἐπιδείξεως, τῆς ξενομανίας καὶ τῶν τοιούτων.

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ Παρασκευὴν ἀνηγγέλθη ἐκ Σμύρνης νέα ἐμφάνισις τῆς ἐπαράτου πανώλους δι' ἑνὸς κρούσματος καταλήξαντος εἰς τὸν θάνατον. Τὸ ἰατροσυνέδριον συνελθὸν ἐγνωμοδότησεν περὶ ἐπιβολῆς ἰατρικῆς ἐπισκέψεως εἰς τὰ ἐκ Σμύρνης καταπλέοντα πλοῖα καὶ προσαγωγῆς ὑπὸ τῶν πλοιάρχων αὐτῶν πιστοποιητικοῦ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Σμύρνης, ὅτι ἐγένετο ἀπολύμανσις τοῦ πλοίου καὶ κατεστράφησαν οἱ ἐν αὐτῷ μῦς.

ΕΙΣ ΤΟ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀπεστάλησαν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου 3,000 δραχμαὶ ποσὸν προερχόμενον ἐκ τῶν εἰσπράξεων καλλιτεχνικῆς τινος παραστάσεως δοθείσης ἐν Λαρίσῃ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κ. Σπ. Ματσούκα. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπεστάλη εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν κ. Καλογερῆν ὑπὸ τοῦ ἀρχιφροντιστοῦ κ. Θεοχάρη καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΣ ἦτο ὁ προβιβασμὸς τοῦ ἐν Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας Προξένου κ. Μανιάκη εἰς γενικὸν Πρόξενον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Ὁ κ. Μανιάκης εἶναι εἷς ἐκ τῶν πρώτων ἱδρυτῶν τῆς αὐτόθι ἑλληνικῆς κοινότητος, ἐτίμησε δ' αὐτόθι καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῶν αὐτόθι ἑλληνικῶν συμφερόντων. Πρὸς τὸν διαπρεπῆ ἄνδρα ὁ «Ἀγὼν» ἀπευθύνει ἔνθερμα τὰ συγχαρητήριά του.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 14 7βρίου ἀποσπῶμεν τὰς ἀκολούθους ἀξίας προσοχῆς περικοπάς:

«Ὁ πόλεμος εἶναι ἤδη ἐπὶ θύραις· χθὲς εἴχομεν σπουδαίας στρατιωτικὰς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου κινήσεις· τάγματα ἐξ Ἀλβανίας καὶ Σκοπείων διευθύνθησαν διὰ Κιοπρουλὶ καὶ Κομάσοβον. σήμερον δ' ἀπέρχονται εἰς Σόροβιτς διὰ Δεμὶρ Ἰσσὰρ δέκα καὶ ἐξ ἐν ὅλῳ τάγματα. Τέσσαρες νέαι μεραρχίαι τῆς Ἀνατολῆς προσεκλήθησαν ὑπὸ τὰ ὅπλα, τοῦτ ἔστι τὰ σώματα Ἀγκύρας καὶ Ἀδάνων. Ἐκ ταύτων αἱ μὲν δύο μεραρχίαι θέ ἔλθωσιν ἐνταῦθα, αἱ δ' ἕτεραι θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Ἀδριανούπολιν. Σήμερον φορτώνονται ἐνταῦθα 30 βαγόνια πολεμοφοδίων καὶ λοιπῶν τοῦ στρατοῦ ἐπιτηδείων. Ὁλόκληρος ὁ τακτικὸς στρατὸς ἀποσύρεται εἰς τὰ σύνορα, οὕτω δὲ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μακεδονίας ἀφήνεται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Βουλγάρων δολοφόνων καὶ τῶν πρὸς καταδίωξιν των καλουμένων βασιβουζούκων. Μέγισται ὑπόνοιαι ὑπάρχουσιν, ὅτι ἡ Σερβία εἰς ἄθλιας ἀνωμαλίας διατελοῦσα ἐσωτερικῶς θὰ ἐπιζητήσῃ διέξοδον συμπραττουσα μετὰ τῆς Βουλγαρίας κατὰ τῆς Τουρκίας. Ἡ δὲ Ἑλλάς;

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ—ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

Μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ τοποθέτησιν τῶν ἀποφοίτων Νηπιαγωγῶν τοῦ λήξαντος Σχολικοῦ ἔτους τὸ Διδασκαλεῖον ἤρχισε τὰς ἐγγραφὰς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 1ης τρ. μηνός.

Εἰς τὴν τάξιν τῶν Νηπιαγωγῶν εἶναι δεκταὶ αἱ πτυχιοῦχοι τῆς Ἀρσακείου Σχολῆς καὶ αἱ ἀπόφοιτοι τῶν πλήρων Παρθεναγωγείων, κεκτημέναι ἀπολυτήριον τῆς Η' τάξεως καὶ ἐνδεικτικὰ ἀρίστης συμπεριφορᾶς· ἡλικίας δὲ ἄνω τῶν 16 ἐτῶν.

Δίδακτρα οἰκοτρόφων Δρ. 75 — ἡμιτρόφων 30 — καὶ ἐξωτερικῶν Δρ. 15 κατὰ μῆνα·

Εἰς δὲ τὴν τάξιν τῶν Παιδονόμων κατατάσσονται αἱ κεκτημέναι ἀπολυτήριον πλήρους δημ. Σχολείου, ὡς καὶ αἱ μαθήτριαι τῆς στ' τάξεως τῆς ζ' καὶ τῆς μὴ συμπεπληρωμένης η' τάξεως· ἡλικίας ἄνω τῶν 16 ἐτῶν καὶ ἀρίστης συμπεριφορᾶς.

Δίδακτρα ἐξωτερικῶν Δρ. 10.

Ἡ διάρκεια τῆς διδασκαλίας εἶναι διετής· ἀλλ' αἱ ἱκαναὶ τῆς Ἀρσακείου Σχολῆς δύνανται νὰ συμπληρώσωσι τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τοῦ Διδασκαλείου ἐντὸς ἑνὸς ἔτους.

Αἱ ἔγγραφαὶ ἐξακολουθοῦσι καὶ πέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, συμφέρει ὅμως εἰς τὰς μαθητρίας νὰ προσέρχωνται ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἔναρξις μαθημάτων τὴν 8 Σεπτεμβρίου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΔΟΚΙΜΙΟΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ
ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ὑπὸ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΒΟΥΓΟΔΗΜΟΥ

Διδασκάλου τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΒΟΥΤΣΙΝΑ

Τὸ δίτομον τοῦτο ἀξιόλογον σύγγραμμα πωλεῖται ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Π. Δ. Σακελλαρίου, ὁδὸς Λυκούργου ἀριθ. 8 καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 44.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΛΟΜΒΟΥ
ΕΝ ΒΗΡΥΤΤΩ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο κείμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας τῆς Συριακῆς μεγαλουπόλεως (ἔναντι τῆς ἀποβάθρας) δικαίως κατατάσσεται μεταξὺ τῶν